

Účinkuje soubor Konvergence:

Zuzana Bandúrová – flétna, pikola, altová flétna

Jiří Mráz – klarinet, basklarinet

Viktor Mazáček – housle

Ondřej Štochl – viola

Sebastian Tóth – violoncello

Eva HutYROVÁ – klavír

3. 4. 2012

**12' KONVERGENCE
CALL FOR SCORES 2012**

PROGRAM KONCERTU

Jan Rybář	Trio pro pět nástrojů (2010) <i>pro flétnu/pikolu, klarinet/basklarinet a klavír</i>
Michaela Plachká	Kupka: Katedrála (2007) <i>pro klavír sólo</i>
Olga Krashenko	Polenepole (2010) <i>pro pikolu, klarinet, housle, violu a violoncello</i>
Pavel Zemek	Sedm slov pro klarinet (2002) <i>pro klarinet sólo</i>
Tomáš Pálka	Silence d'un Coeur (2011) <i>pro klarinet, violu, violoncello a klavír</i>
Ondřej Štochl	Epilog (2007) <i>pro altovou flétnu, violu a violoncello</i>

JAN RYBÁŘ TRIO PRO PĚT NÁSTROJŮ

Lidé mají často pocit, že veškerá hudba musí být „o něčem“, jinak je „o ničem“. Hudba „o ničem“ však neznamena hudbu špatnou nebo odbytou. Některé obrazy jsou přeci také „pouze“ hezké. Hry barev, zajímavé kombinace odstínů... Mnoho malířů pojmenovalo svá díla „Bez názvu“. A nebo jim pouze nedali název? Ve 2 výsledku to není důležité, důležité je pouze dílo samo. Moje trio je možná „o ničem“. Možná je formalistické (Tichon Chrenikov by neměl radost). Možná jsou v něm samé stupnice, které se nedají zahrát. Možná vám nakonec přijde, že skutečně je „o něčem“. Ale vím, o čem opravdu není. Není o přemítání nad smyslem života, ani o nepříjemných zážitcích v nacisty okupovaném Československu za 2. světové války. Je to hra, a pokud si nechcete hrát, není pro vás.

MICHAELA PLACHKÁ KUPKA: KATEDRÁLA

V letech 1912-1913 vytvořil František Kupka cyklus obrazů *Katedrála*. Jeden exemplář se nachází i v pražské galerii Kampa. Je to obraz, který obsahuje jakési vnitřní světlo a decentní barevnost. Podobný pocit jsem chtěla vnést do skladby pro sólový klavír. Kupka za svého pobytu ve Francii studoval vitráže, hru světla a barev v chrámech a jejich esenci umně dokázal přenést do svých obrazů. Můj cíl nebyl využít možností klavíru směrem k pianistické akrobacii, ale pohrát si

s jemnými barvami zatlučených strun, se stíny hry paličkami a přistupovat ke klavíru jako k prostředníku jemného dotyku.

OLGA KRASHENKO POLENEPOLE

Jako vítěznou skladbu *call for scores 2012* vybrala Konvergence Polenepole mladé ruské skladatelky Olgy Krashenko. Krashenko studovala skladbu a teorii umění v Petrohradě. V současné době se zajímá o elektroakustickou hudbu a dílo Luigiho Nona, o kterém píše disertační práci. Žije a tvoří v Paříži. Skladba Polenepole čerpá inspiraci z ruského folklóru a je vyjádřením úžasu nad nekonečností prostoru. Je možné, že to, co nám evokuje hudba a její poetika, vlastně vůbec není pouhým prostorovým polem, ale duší lásky...

PAVEL ZEMEK SEDM SLOV PRO KLARINET

Výraznější redukcí barvy (dynamiky) jsem se pokusil o posun uplatnění klasicko-romantického kontrastu. Obsah, ke kterému se ztišení vztahuje, se projevuje mimo jiné i v důsledném členění metro-rytmu. Použil jsem melodicko-rytmických tvarů H. Stütze a J. Heydna, z jehož *Sedmi slov* jsem převzal členění celku i pohybovou koncepci s výrazným rozlišením statického a dynamického.

TOMÁŠ PÁLKA SILENCE D'UN COEUR

Silence d'un Coeur navazuje svojí poetikou na řadu kompozic (Silence d'Éternité, Simple Silence...), které postupně vznikají jako volný sled skladeb a zabývají se svým obsahem tématem ticha a tím, co nám takové ztišení může přinést, pokud se do něj skutečně plně ponoříme. Věřím, že bez ztišení a pokory není možné poznat pravou podstatu bytí, jak píše sv. Augustin: „Člověče, který jsi toužil porozumět sám sobě, konečně jednou najít svou vlastní tvář, zahlédnout svou podstatu, poznat svoji duši, tajemství své totožnosti – pokud jsi vskutku pokorně a zpytavě hledal, našel jsi tím mnohem víc: tvář Boží.“ Skladbu v premiéře uvedl festival Contempuls (2011) s violoncellistou Jiřím Bártou.

ONDŘEJ ŠTOCHL EPILOG

Při práci na této skladbě se mi neustále a vtíravě připomínal jeden konkrétní zvuk. Vždy, když jsem začal pracovat, zněl mi v hlavě a nutil mě začít zrovna u něj. Připomínal mi pohled na čisté sklo, na zrcadlo, ve kterém se nic neodráží. Těžko říct, kde se vzal. Později mi tato skladba začala připomínat známou situaci: v paměti vám zůstane nějaký úlomek, jehož původ už dávno neznáte. Může to být slovo stejně jako barva, zvuk nebo třeba čichový vjem, to je jedno. Ale provází vás na každém kroku. Jako by teprve on uzavíral jako epilog onu událost, prožitek nebo sen, kde jste se s ním buhvíkdy setkali. Vyhledává tak nové souvislosti, aby se stal jejich součástí. Ztratí důležitost, rozplyne se.